

Uzontól Kökösig 2013.10.27.

Szerző Administrator
2014. január 20.

2013. október 28., hétfő: KözéletUzontól Kökösig

Kopacz Péter felvételeNem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk – hirdette az uzoni szabadtéri istentiszteleten Ung-vári Barna helybeli tiszteletes a téren összegyűlekezett, közel ezer embernek.Ne hátráljunk meg a nehézségektől, ne vessük el értékeinket – fejtette ki, és egy Bethlen Gábor-idé-zettel zárta beszédét: úgy cse-lekedjünk, hogy megmaradjunk.

Derzsi György lisznyói református lelkipásztor keményebben fogalmazott: tet-szik vagy sem, Székely-föld a miénk, apáink, anyáink láb-nyoma nem eladó. Nem akarnak minket elfogadni, de amíg egymás kezét meg tudjuk fogni, addig bízhatunk benne, hogy nemcsak vagyunk, hanem leszünk is. Az igazságot hirdetni sokszor alkalmatlan – erő-sította meg Albert Imre római katolikus plébános is. A közös ima és a magyar, illetve székely himnusz eléneklése után megszólaltak a harangok, magasra emel-kedtek a zászlók, és a fúvós-zenekarok is rázendítet-tek. A környékbeli és a köz-ség előljárói a husárok mögött (akik a rendőri utasítások dacára lovon maradtak) Szent-ivánlaborfalva irá-nyába indultak, a Csíkból ér-kezett, zömmel székely ru-hába, ün-neplőbe öltözött csoportok pedig Kökös felé. Elöl a csíkszentgyörgyi fúvósok diktálták a ritmust, és vonult is lelkesen öreg-fiatal, majdnem öt kilométernyit, a sepsiszentgyörgyi letérőig: ott találkoztak a Kökösből jövőekkel. Mármint az első, tömött sorok, amelyek mö-gött lassan vékonyodott, végül el is szakadt az emberlánc. Ekkor néhányan kezdtek visszafordulni a folytonosság biztosításáért, de legtöbben tétován álltak, valamilyen útmutatásra, beszédre várva. Itt-ott éne-keltek is, nem egyszerre és nem ugyanazt, ezért lassan mindenki visszafordult, és kis-sé lehangoltan bandukolt az útszélen. Uzonban újra fel-pezsdült a hangulat, a mene-telők énekléssel, zászlólengetéssel, Autonómiát! skandálva érkeztek be a tüntetés alatt teljesen kiürült központba.